

palců, jakoby pouhá hrst hřbetu se odloupla. A pak i propast, i hory zmizely.

Stál jsem dosud v úžasu a nevěděl jsem, co bych měl říci muži, stojícímu po mé straně, jehož naděje byly tak rychle zničeny a pohřbeny a jehož životní sen právě tak rychle vyprchal. Ale on sám, vyňav dýmku z úst, přerušil mlčení:

»To bylo vyvážnutí na chloupek.«

»Jak to?«

»Nu, tak. Kdybych zůstal v otcovském domě, byl bych rovněž mrtev a dávno byla by po mně veta. Někdy se přihází věci docela správně, není-liž pravda?«

Nepřekonatelný filosof! Když jsme tam tak stáli, dívající se na unikající krajinu a zapadající v dálce menší pahrbky jeden za druhým, veliké útesy sněhem pokryté zvolna vystupovaly za nimi, týčící se vzhůru, jakoby se chtěly naposled podívatí udiveně na člověka, nad nímž triumfovaly, ale jehož nepodrobily.

OBSAH:

	Strana
„Unser Karl“	5
Strýc Jim a strýc Billy	27
See Yup	65
Desboroughovo příbuzenstvo	83
Záhuba Enriquezova	121
Člověk a hory	160